

Holokrati

Et mere direkte og mere repræsentativt demokrati

Et oplæg til ændring af grundloven

Indhold

Resumé

Indledning

Folkeafstemning

Folketingets organisering

Folketingets lovgivningsproces

Folketingsgrupperne befolkes

Partiforeningerne

Regering

Bilag: Partiforeningernes opgaver

Resumé

Vi foreslår et mere direkte og samtidigt mere repræsentativt demokrati, hvor vælgerne afgiver alle sine politiske holdninger i folkeafstemninger, og hvor grundloven sikrer en repræsentativ sammensætning af folketinget.

Indledning

Oplægget bygger på samtaler med personer af vidt forskellig politisk observans, samtaler hvor strukturelle problemer i det nuværende demokrati kom frem, og forslag med tiden formede sig. Forslagene kan ved første øjekast synes meget nye, men de svarer formentlig bedre til de oprindelige idéer med demokrati.

Vi fremlægger grundprincipperne vel vidende, at konceptet skal viderebearbejdes af eksperter med større indsigt i statsteori. Vi håber på offentlighedens respons på denne introduktion, og vil gerne udkomme med en efterfølgende publikation med bl.a. cases og beskrivelser af fordele.

Folkeafstemning

De fleste vælgere kan ikke finde deres samlede sæt af politiske holdninger repræsenteret i et enkelt parti eller hos en enkelt løsgænger, så vi vil give vælgeren mulighed for at tilkendegive sine egne holdninger ved folkeafstemningerne: Her besvarer vælgeren, hvad der i princippet er et detaljeret spørgeskema omkring centrale politiske spørgsmål. Vælgeren stemmer altså hverken på et parti eller en løsgænger.

Resultatet af folkeafstemningen angiver i store træk, hvad politikerne skal arbejde hen imod, dog må politikerne korrigere for, hvad der er muligt i praktisk politik.

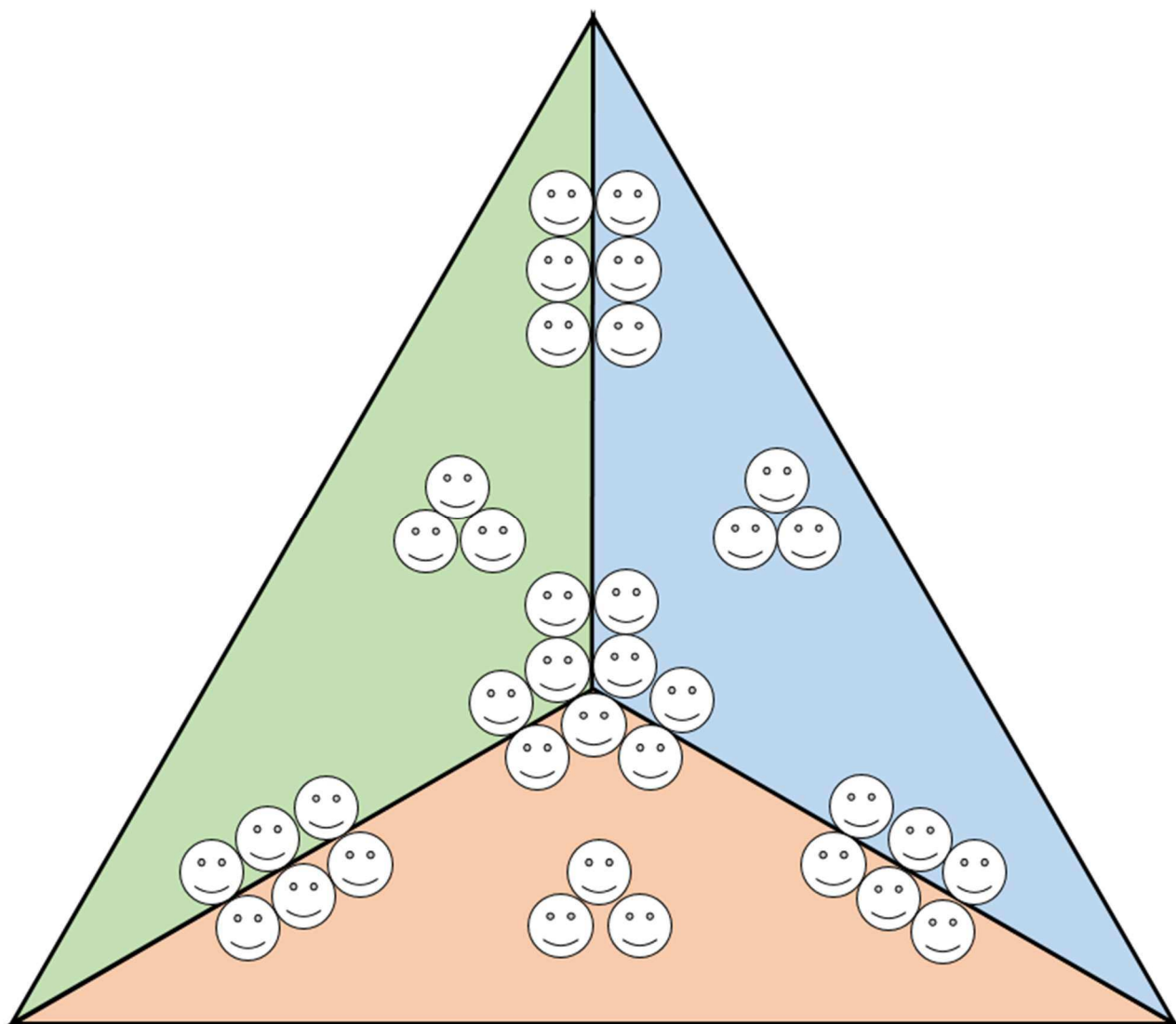
Folketingets organisering

Vi foreslår et system med tre permanente folketingsgrupper, der kendetegnes ved en bred sammensætning af folketingsmedlemmer. Men hvorfor ikke to eller fire folketingsgrupper? Her er nogle af grundene:

- Forhandlinger mellem to parter går ofte bedre med en involveret tredje part, så to grupper er for lidt.
- Fire grupper kan i princippet byde på bredere sammensætning end to eller tre grupper kan, men hvis fire grupper skulle forhandle i en lovgivningsproces, ville det kræve 15 forhandlinger¹, hvilket er upraktisk og tidskrævende. Det er mere praktisk, at tre grupper forhandler i en lovgivningsproces, hvilket uddybes om lidt.
- De oprindelige tanker med moderne demokrati bygger på tre elementer, hvilket uddybes om lidt.

¹ Kombinatorik: $K(4,1) + K(4,2) + K(4,3) + K(4,4) = 15$.

Hver gruppe befolkes principielt, som det ses på nedenstående figur, dels af politikere i *gruppens centrum*, der står for gruppens kerneværdier, dels af politikere i *gruppens periferi*, der sørger for forhandlingerne med de to andre grupper.

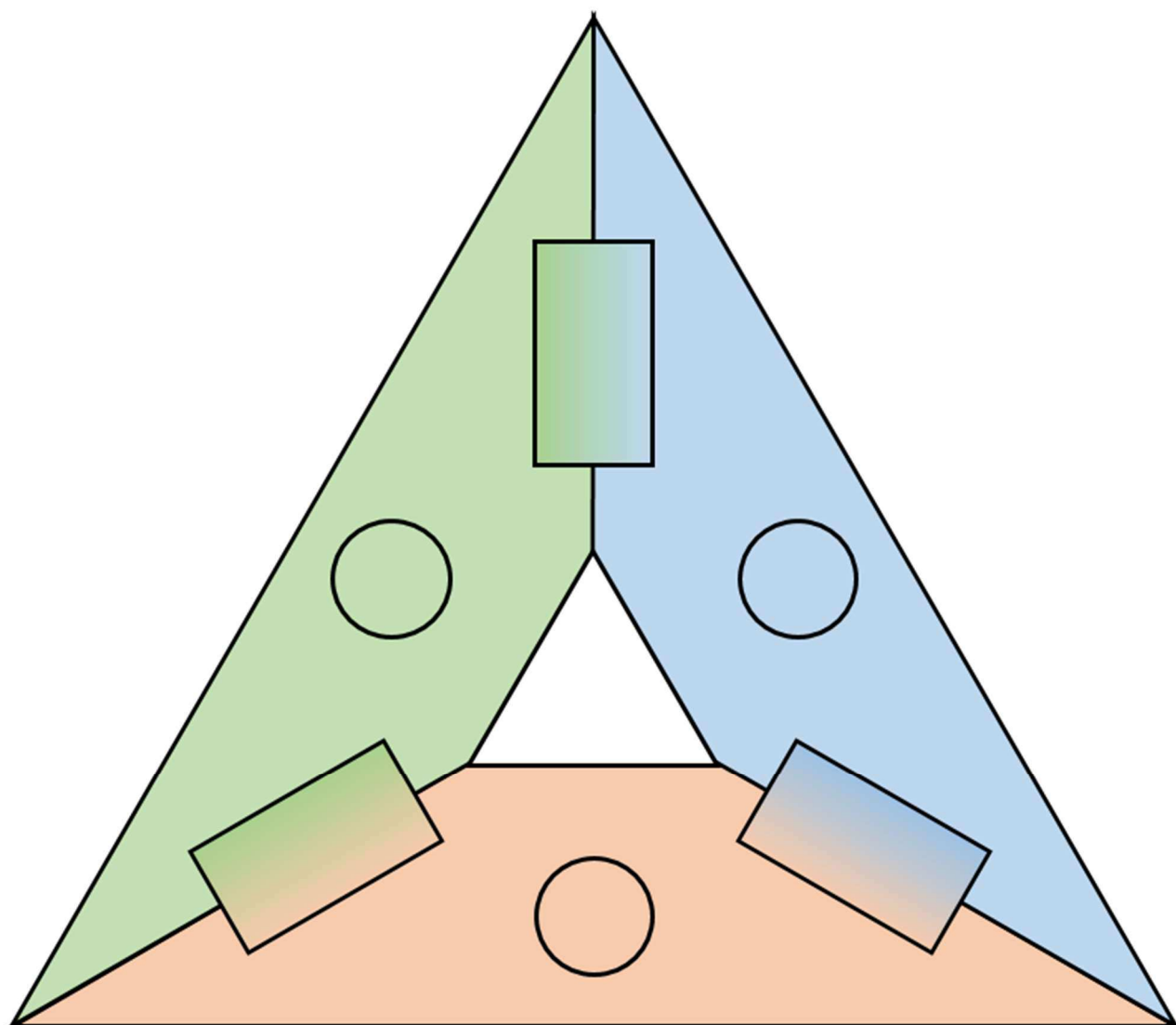
Folketingets tre grupper og deres principielle befolkning

Folketingets lovgivningsproces

De tre folketingsgrupper har samme muligheder for at forhandle i lovgivningsprocessen, men ellers minder lovgivningsprocessen om den nuværende med tre forhandlingsrunder:

1. I førstebehandling forhandler grupperne internt. Her definerer grupperne hver især, hvad de gerne vil opnå i den pågældende sag. I denne forhandlingsrunde fokuseres der på gruppens kerneværdier. Førstebehandling vises på nedenstående figur som "forhandlingerne omkring det runde bord".
2. I andenbehandling forhandler grupperne to og to. I disse forhandlinger nærmer grupperne sig hinanden, og der "slækkes" på kerneværdierne. Det er "forhandlingerne omkring det lange bord".

3. I tredjebehandling forhandler alle tre grupper, og den endelige beslutning forhandles på plads. Det er "forhandlingerne omkring det trekantede bord", illustreret med det trekantede forhandlingsbord i farven hvid, hvor alle farver som bekendt er til stede.

Forhandlingsbordene i de tre forhandlingsrunder

Hvis grupperne ikke kan forhandle færdigt i en forhandlingsrunde, er der naturligvis mulighed for at gentage denne eller en tidligere forhandlingsrunde.

Den politiske beslutning må nødvendigvis indeholde "gods" fra alle tre grupper, så alle tre grupper skal stemme for. De politikere, der fokuserer på gruppens kerneværdier, bliver hørt i lovgivningsprocessen, men i den virkelige verden vil kerneværdierne sjældent kunne udføres fuldt ud i praktisk politik. Derfor er enstemmighed inden for gruppen ikke et krav.

Hvordan sikres fremdrift i forhandlingerne, og hvornår har grupperne nået den bedste beslutning? Det kan f.eks. gøres ved at forhandle indtil den såkaldte pareto-optimalitet² er opnået. Vi er dog vidende om, at der findes andre mål for den optimale løsning, og lægger gerne op til, at eksperter i statsteori assisterer med at finde frem til det bedste mål for optimalitet.

Folketingsgrupperne befolkes

For at folketinget kan komme frem til optimale beslutninger, må folketinget befolkes med politikere, der samlet set repræsenterer alle de menneskelige egenskaber, der er relevante for lovgivningsprocessen.

Der eksisterer mange modeller til at beskrive menneskelige egenskaber, og vi foreslår en model, der både passer til de oprindelige demokratiske idealer og til antallet på tre grupper.

De personer, som lagde grunden til de moderne demokratier, skrev om: Frihed, lighed og broderskab, der kort sagt refererer til:

- Frihed i *tanke*
- Lighed i forhold til magt, eller *vilje*
- Broderskab, eller *relationer*

Dette passer med, at mennesket som art har tre basale egenskaber:

- Mennesker får nye ideer, har en *tanke*
- Mennesker handler, får ting til at ske, har en *vilje*
- Mennesker skaber *relationer*

Så ud fra de oprindelige idealer for demokrati og menneskeartens tre basale egenskaber, foreslår vi navngivning af de tre grupper og dermed navne til de tre partier:

- Partiet for Vilje
- Partiet for Relationer
- Partiet for Tanke

På baggrund af, at alle vælgernes synspunkter høres i folkeafstemningerne, og at alle relevante menneskelige egenskaber inddrages i folketinget, foreslår vi navnet "Holokrati", der betyder helhedsstyre, til denne form for demokrati. Nogen kan måske finde et bedre navn, så vi modtager gerne forslag.

² Pareto-optimalitet er en tilstand, hvor ingen gruppe kan opnå mere uden at en anden gruppe samtidig taber derved.

Partiforeningerne

Partiforeningerne har en række vigtige opgaver:

- At befolke partiets egen folketingsgruppe. En af årsagerne til, at partiforeningerne får denne opgave er, at opgaven kræver grundig indsigt i grundloven, der detaljeret angiver, hvordan alle menneskelige egenskaber repræsenteres i folketinget. At vælgerne ikke kan stemme på folketingskandidater, kan synes meget nyt, men så nyt er det alligevel ikke, for i dag er det jo næsten udelukkende partiforeningerne, der bestemmer, hvem vælgerne kan stemme på.
- Kontrol med, at hvert enkelt folketingsmedlem i egen gruppe arbejder for de værdier, der er defineret for den enkelte taburet.
- Mulighed for eksklusion af et folketingsmedlem i egen gruppe, hvorefter en suppleant indsættes som erstatning.

Partiforeningernes opgaver uddybes i bilaget.

Grundlaget for den kontrol, partiforeningerne udfører, er i princippet en protokol, der skrives undervejs i den politiske beslutningsproces. I protokollen redegøres for, hvilke synspunkter hvert folketingsmedlem bringer ind i forhandlingerne, og eventuelle begrundelser for at "slække" på disse af hensyn til den helhedsorienterede beslutning. Der er dog sager af sikkerhedsmæssig karakter, hvor denne relative åbenhed må fraviges.

En anden protokol beskriver de kompromisser, der må indgås i forhold til befolkningens tilkendegivelser fra folkeafstemningen.

Regering

Hvert ministerium administreres af en minister, der er en ansat direktør eller er formelt indsat af kongemagten. Valget mellem disse to muligheder, eller måske flere nye muligheder, afklares ved at definere kongemagtens rolle, hvilket naturligvis skal gøres i det videre arbejde med at definere holokrati.

Bilag: Partiforeningernes opgaver

Hver partiforening befolker, som tidligere nævnt, sin egen folketingsgruppe med politikere og fører løbende kontrol med, at gruppen fungerer, så der altid opnås helheds-orienterede beslutninger.

Dette sker ud fra de menneskelige egenskaber og værdier, der er beskrevet for den enkelte taburet i folketinget.

Egenskaber og værdier for de politikere, der sidder på *kerneværdi-taburetterne* er, kort fortalt:

- Partiet for Vilje: Kerneværdierne er velkendte politiker-dyder som styrke, nationens sikkerhed, konkurrence o.l.
- Partiet for Relationer: Kerneværdierne er gode relationer i befolkning, til andre nationer, jordens dyr, klima, miljø o.l.
- Partiet for Tanke: Kerneværdierne er viden om samfundets gældende tankesæt, historisk indsigt, normer, moral o.l.

Egenskaber og værdier for de politikere, der sidder på *samarbejds-taburetterne*, der kommer i spil i anden og tredje behandling er, kort fortalt:

- I andenbehandling er to gruppers egenskaber og værdier i fokus på samme tid, hvor kerneværdierne giver plads til kombinationer af to gruppers egenskaber og værdisæt.
- I tredjebehandling er alle gruppernes egenskaber og værdier i fokus på samme tid.

Således sørger partiforeningerne for, at alle relevante menneskelige egenskaber og værdier kommer i spil under de tre forhandlingsrunder, både de basale og kombinationer heraf.

Aarhus, marts 2021

Niels Nielsen - Initiativtager og redaktør - holokrati@outlook.dk